

In memoriam Frans Smits

Alom grote verslagenheid in Echt toen het bericht doordrong dat de bekende Echtenaar Frans Smits op 16 december jl. onverwacht op 70 jarige leeftijd was overleden.

Een gigantisch karwei, waarop hij zijn stempel drukte, was juist achter de rug nl. de imponerende viering van de heiligverklaring van de Carmelites Zr. Edith Stein te Echt op en rond 25 oktober, met vóóraf een bezoek aan Rome op 11 oktober. De viering was tegelijk een reünie van Echtenaren en oud-Echtenaren. Op 22 december jl. vond in de monumentale kerk van de H. Landricus de plechtige uitvaartdienst plaats

gedreven lid van de Stadsgerwest-raad. Organisatievermogen en representatie waren hem op het lijf geschreven. Aan de 'Ars bene dicendi' d.w.z. de kunst om te spreken paarde hij de kunst om te schrijven, getuige zijn in 1995 verschenen boek 'Van Normandië tot Echt' met rijk historisch bronneninstrumentarium. Stimulansen daartoe waren stellig zijn studie Middelbaar Nederlands en gevoel voor krijgsgeschiedenis, opgedaan als res. Officier o.a. bij de Limburgse Jagers. Ook andere publicaties verschenen van zijn hand. Zeer spande hij zich in om méér binding tussen mensen en verenigingen in de totale gemeente Echt te bevorderen. Een heel importante plaats neemt daarbij in het al in 1969 mede door hem opgerichte en gepromote Comité Stadsfeesten Echt waarvan hij tot in deze tijd het voorzitterschap bekleedde. Wie herinnert zich niet de bijzondere Koninginnefeesten op de Plats bij het oude historische Raadhuis; de jaarlijkse 4 mei herdenkingen in de verschillende kernen (parochiekerken) en natuurlijk de bevorderde continue zorg, al vanaf de oprichting in 1980 m.b.t. het zinvolle herdenkingsmonument op de fraaie Nieuwe Markt vóór het thans modern 'Huis der Gemeente'. De daar jaarlijks gehoorde 'Last Post' krijgt nu nog een grotere diepgang

Midden in de Gemeenschap!

Indachtig het Romeins adagium: "Non scolae sed vitae discimus" (Ei-

pastoor – deken dr. A. Raijmaekers. Frans, een man met vele talenten in de Alpha – Omega periode van dit leven, werd aan het einde van de H. Mis nog heel mooi en toepasselijk gekenschetst door de Harmonie – praeses de Heer C. Moonen en het toegewijd familielid de Heer J. van Wegberg.

De Koninklijke Harmonie St. Caecilia, waarvan Frans ruim een kwart eeuw als president en vice-president het boegbeeld was, deed hem op onvergetelijke wijze in de overvolle kerk uitgeleide. Vol ontroering werd hier afscheid genomen van een energiek en gelovig man – getuige ook zijn zorg voor de restauratie van deze kerk en de Schilbergkapel – die voor zijn vrouw Mia, de kinderen Jan en Mieke c.s., de familie en zeker ook de gemeenschap Echt heel veel betekend heeft. Daarvan gaf óók blijk de lange droeve stoet naar zijn laatste rustplaats, St. Annahof in Echt.

Bevlogen persoonlijkheid

Inderdaad was dat Frans voor velen die hem kenden. Het lag niet in zijn aard om na zijn pensionering als hoofd van de St. Landricusschool van 1961-1985 op zijn lauweren te gaan rusten. Kennis, ervaring en kritisch zijn voor zichzelf kwamen hem goed van pas. Zo was hij vanaf 1970 zestien jaar lid van de Echter Gemeenteraad. Mede op basis van het gemeentelijk structuurplan (1970) richtte zijn interesse zich vooral op de brede scala van onderwijs met voorbeeldfunctie voor Echt; de cultuur en de (sport) 2 voorzieningen. Die lijn zette hij door als

losoof Seneca 1-65 n. Chr.), verstaald: "wij leren niet voor de school, edoch voor het leven", heeft Frans zich tijdens zijn rijk leven nog voor méér in de gemeenschap ingezet. Zo was hij bijna 40 jaar voorzitter van de Stichting Kath. Openbare Bibliotheek Echt, Pey, Koningsbosch, zich ook krachtig inzetend voor verbetering van de accommodaties. Hij was erudiet secretaris van de Kath. Onderwijs Vakorganisatie Limburg, lid van de Commissie van Toezicht van de R.K. Limburgse Bond van Muziekgezelschappen, secretaris van het Kerkelijk Zangkoor en bestuurslid van de St. Vincentiusvereniging. Als medelid zette hij op het voetspoor van zijn broer Ed z.g. zich krachtig en belangeloos in voor de Stichting Dr. Edith Stein Echt Nl., in oorsprong (1967) wellicht de oudste 'Edith Stein-Gesellschaft' van Europa. De, ook in de media veel aandacht trekkende, internationale viering – met stijlvolle H. Mis in de St. Landricuskerk en Stille Tocht/Manifestatie c.a. – was op excellente wijze door Frans Smits en zijn Werkgroep georganiseerd. Tal van autoriteiten uit binnen- en buitenland waren aanwezig. Het P.J. Meertensinstituut te Amsterdam, dat Echt in een speciaal lexicon onder de bedevaartsoorden gaat noemen, zal daar blij mee zijn. Geen wonder dat Frans op tal van wijzen werd onderscheiden. Zo werd hij Ridder in de orde van Oranje Nassau; ontving hij de Erepennin van de Gemeente Echt en last but not least: de kerkelijke onderscheiding Pro Ecclesia et Pontifice. Frans, ruste in vrede.

**Dr. Willem Heemskerk,
oud-burgemeester**